

קולנוע

סרטים חיי שחקנים

כוכב (פאר; תלאביב; ארצות הברית) זהו מחומר אמיתי, מלא שירה, ריקודים, תלבושות, צבעים, רקדנים מצויינים, וכוכב בת ראשית — שהיא קומיקאית מעולה וי שחקנית נפלאה.

יש דברים שצריך לחפש במחומר, ויש דברים שאין למצוא בו. אסור, למשל, לחפש במחומר רעיונות עמוקים על החיים, אין שם מקום לזה. גם כאן — אפשר להתעלם ממה שהגיבורים משמיעים על אודות ה- אושר של האדם, ובדידותו.

אפשר גם לא לשים לב יותר מדי לסיפור על השחקנית הכוכבת משנות העשרים וה- שלושים, גרטרוד לורנס. שהיתה כמו כל הכוכבות הידועות שאמריקה משחורת את חייהן: נערצת אך בודדת, מוקפת אוהבים אך בלי אף אהוב אחד; וכשהזיקנה מתחילה לאיים עליה והיא רואה שהקאריירה שבתה בה במקום אהבה מתחילה לבגוד בה, וכל אוהביה האמנים שלשעבר כבר נשואים — מאושרים, היא מתמוטטת, היא אומללה.

סרט עשיר, רוברט וויז בחר ב- קאריירה של כוכבת המחומר המפורסמת, בעיקר כדי לאפשר לגיולי אנדריוו לשיר, לרקוד ולהשתולל בעשרות תפקידים שונים. הוא יכול היה לתת בצורה כזאת סיפורי חיה של אשה, בתוך מחומר, מבלי להכריח את הגיבורים שלו לעבור משירה לריבוקים בצורה מזוייפת ובלתי טבעית. במחומר סטאר שרים על הבמה ומתנהגים בטבעיות, אך זהו סרט עשיר בהברקות והמצאות. יש סצינות נפלאות בחיים — כשגיולי אנדריוו נאבקת על התפקידים, או מנסה להתקרב לבתה, או רבה עם בעלה השיכור. יש סצינות משגעות על הבמה. כשגיולי אנדריוו בכישרון קומי נזיר בתור שחקנית קטנה ולא ידועה, מנסה לגנוב את ההצגה מחברותיה המפורסמות ממנה; ויש סצינות שבהם הכל מתערבב כשהיא מופיעה ב- מחומר עם בן זוגה, בהופעה נהדרת של שני מלחים שהשתכרו ואיבדו את דרכם, ואינם יכולים למצוא את האונייה שלהם. ואז מתרומם מסך שני: שני שחקנים שסיימו את ההופעה ניכנסים לחדרי ההלב, שהם ומתחילים להתפשט מול עיני הקהל, ולרבי בנייהם: "אתה קילקלת את היציאה!" היא צועקת עליו, "ואת מנסה כל הזמן לגנוב את ההצגה!" הוא צועק עליה, והיחית קולגני כימטע נגמר במכות.

ואו — מישהו קורא להם לחזור, להופיע, למספר השני שלהם, והם מלביי שים מייד חיוך נוצץ על הפנים.

רושם עצום, מובן שבכל מחומר מגיע הרגע הבלתי-יגמנוע בו מתחלחלת עיני הגיבורה בדמעות, והיא מתחילה לשיר שיר נוגה על האהבה והיגון.

אבל מה זה חשוב, בעיקר כשסופו יש הופעה משלהבת של מחומר משולב ב- קירקס, ואחרי זה מופיעות הכותרות באמצע סצינה קומית נהדרת, מעורבות בתוך שיחה מלכת בין הכוכבת לבעלה החדש היושב לידה — וכל משפט מופסק באמצע בכותרת: שם הבמאי, שם המפיק, וכיון שהמשפטים קצרים, והכותרות פת- אומיות ורעשניות, זה יוצר רושם עצום.

איש בודד

סמוראי (הבירה, ירושלים) כמה שאלן דלון לא יתאמץ ולא ישתדל, הפנים הסכרי-ניות שלו לא תהיינה דומות לעולם לאלו של האמפרי בוגארד, ולכן גם כשהוא שוחק שתיקה קשוחה, גם כשהוא מחייך חיוך גברי, או שקוע בשתיקה טראגית — הוא מעורר רק שיעמום עיף ואטום.

הסרט הסובב סביב החן הנשי שלו מספר על רוצח להשכיר הנרדף הן על-ידי שוכריו, הפוחדים שהמשרה תתפוס אותו ותגלה ש- דרכו את זהותם, והן על-ידי המשטרה, ש- תפסה אותו בליל הרצח עם אליבי חזק, והיא מנסה לשבור אותו.

היו כבר סרטים על הפושע הבודד. אפשר לראות גם את הסרט הזה בלי להשתעמם.

עיר קסומה

מלך ליום אחד (חוד, תלאביב; צר-פת) הגרמנים הנסוגים מחליטים לפוצץ את העיר. כולם בורחים, והעיר הריקה נשארת בידי קבוצה של חולירוח שיצאה מן המוסד, ופתחה בתיבושת וחצר-מלכות, והיא מ- מלאת את הכיכר באצילים, גנרלים, מלכה

התפקיד: לאשור אש

(המשך מעמוד 20)

הגיאוגרפית: טירת צבי, כפר-רופין, היר-דן ושבילי הפטרולים מצד אחד; וממול — שוני, מנשיה וכל יתר מקורות הצרות והיריות.

הקצין קשור ומשולב ביישובי הסביבה. מבע של המימות שובר את ארשת הקשיחות המיקצועית כשהוא נזכר: בא כתב של מעריב לראיין את הילדים באשדות-יעקב. כשהוא שאל אותם על מישמר-הגבול, אמר לו אחד הזאטוטים: לוי יש דוד במישמר-הגבול. הוא קצין. קוראים לו מ' הילד זכר אותי.

"אני מאוד מיווד עם הוריו, מבקרים ב- בית וכל זה. החברה צחקה, אמרו: יש לך קרוב באשדות. אחר כך הראו לי את ה- כתבה."

***

"עבודה של גבר"

לוי אסף אותנו ומחוינו לתחת בית-שאן. מ' מוכיר חוב-כבוד של לוי רה לנהג: "בתקריט שלשים הבאת לי קופי-סרטיגרות."

אנחנו מגיעים לבסיס, ומ' ממשיך לנהל את הפעולות באמצעות מכשיר-הק-סור שבמשרדו. סיוור או שניים מודיעים על סיום. אחרי ארוחת-הבוקר הם ייצאו שוב: חלקם לסיורים נוספים, לאבטחת ה-

איש המשמר

עבודתו קשה, מפרכת — ומ-טוכנת אך הוא מעדיף להישאר על הגבול.

עובדים בשדות, כדבריו של המפקד: "האר-מות מעובדות עד למטר האחרון, ואף עובר אינו הפקר."

וטוב — על כוס קפה, אנו ממשכים לשיחה, מנסים לתהות על קנקנו של הק-צין הנושב מלנו: מה מושך ומה מחזיק אדם בעבודה כזו? הרי אלה אינם חיילי-מילואים של צה"ל התופסים עמדות למשך חודשי-חודשיים ומסתלקים לבתיהם. אלה גם אינם חיילים סדירים של צה"ל, המבלים את שירות-החובה במקום זה או אחר, וה-צופים בלב סועם אל יום השיחרור המ-יוחל.

לא. אלה אנשים שבחרו דהקא בדרך-חיים כזאת — כיעוד וכמיקצוע. היילים מיקצוענים שהתגייסו, מרצונם החופשי, וכל המצפה להם הוא — חייצבא, דם וזיעה. קשה להניח שהשכר המגותך הוא הגורם המרכזי להתנדבות האנשים לחיים שכ-אלה. אך אולי ניתן למצוא שכיב של הס-בר בדבריו של מפקח מ' :

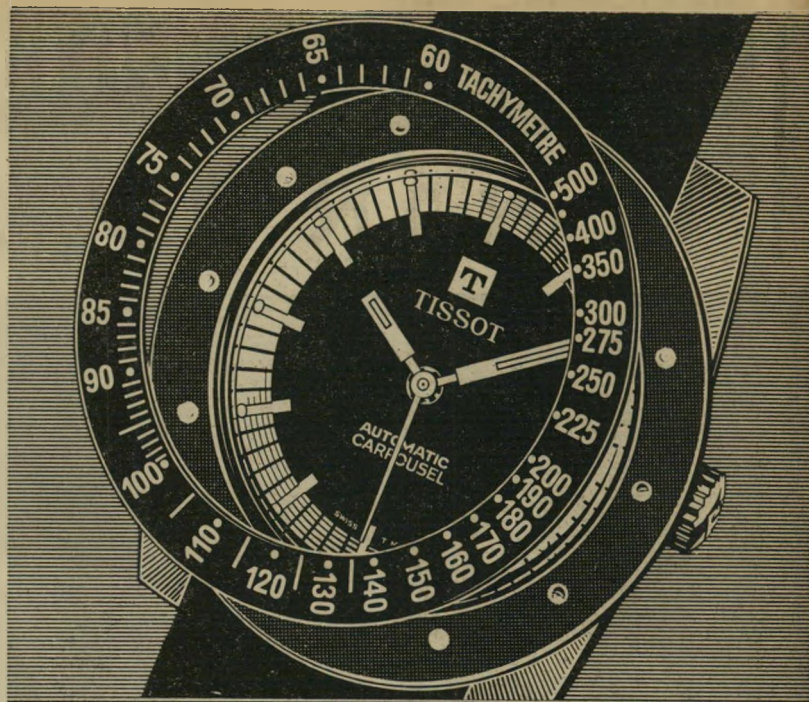
"תראה, אדוני, כאן זה קיבוץ של עמים ועדות. כאן לא חיים יחד פרנקים ואשכנ-זים. זה הרבה יותר מזה. כאן חיים ונלח-מים יחד ערבים, ביוראים, צירקסים, דרוזים ויהודים. והם משתלבים ומתלכדים כך ש-לפעמים קשה להבחין ביניהם.

"כאן יש הרגשה שעושים משהו חשוב. מאוד חשוב. חיי-אנשים תלויים בזה. זאת עבודה של גבר — טוב להרגיש שאתה עושה אותה.

"במשך התקופה האחרונה היו לי איוה-תריסר ניפגעים. אף אחד מהם לא עובר ליחידה אחרת. כולם חוזרים הנה.

"לי ניסו לומר שכבר נתתי כל מה ש-אפשר לתת. שיש תפקידים אחרים, יותר קלים ופחות מסוכנים בפנים הארץ, במי-של הצבאי למשל.

"עניתי לא. אמרתי להם: אני נשאר פה — או יושב בבית. ונשארת פה. על הגבול."

TISSOT Carrousel

טיסו - קרוסל

שעון האופנה ברוח הזמן

חבל שאין באפשרותנו להציג כאן את מלוא יופיו של השעון — בשל חוסר הצבע בעתון. גשו נא אל החנות — ותתפעלו ממראהו המרהיב של "קרוסל" — החידוש האחרון של טיסו!

רצועות אופנתיות וטבעות בית-השעון בשלל צבעים, הניתנות להחלפה בהתאם לצבע הבגד ו"מצב הרוח". טיסו "קרוסל" — למדידת מהירות, לסימון-זמן חנייה, לספירת פעימות הדופק, להשאאת הזמן במקומות שונים בעולם וכו'.

טיסו - "קרוסל" — השעון האנטי-שיגרת

קסם בשפתייך
וזהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND